

Αθεϊστικοί παραλογοισμοί: Δράκοι και ροζ ελέφαντες

Επειδή οι άθεοι εκτίθενται όταν τους λέμε ότι είναι θρησκεία το να αποφαίνονται με βεβαιότητα στην ανυπαρξία τού Θεού χωρίς αποδείξεις, υιοθετούν άλλες μεθόδους, καθαρά αποπροσανατολιστικές, για να στηρίξουν τις απόψεις τους. **Μιλάνε για ροζ ελέφαντες, δράκους και... κοκκίνοσκουφίτσες!**

Στο προηγούμενο άρθρο μας για τον αθεϊσμό, μιλήσαμε για τα επιχειρήματά τους περί εμπειριών. Εδώ θα μιλήσουμε για τη **σοφιστεία τού "δράκου" και τής κοκκίνοσκουφίτσας!** Μόλις ένας άθεος στριμωχθεί από το επιχείρημα, ότι **"δεν μπορεί να δογματίζει χωρίς αποδείξεις ότι ο Θεός δεν υπάρχει"**, τότε καταφεύγει ΣΧΕΔΟΝ ΠΑΝΤΑ στην ίδια μέθοδο. Πρώτα αρχίζει να παίζει με τις λέξεις. Λέει: **«Άθεος είναι αυτός ο οποίος ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΘΕΟΥ ή αλλιώς αυτός ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΣΤΟΝ ΘΕΟ και όχι αυτός που ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ. Υπάρχει θεμελιώδης διαφορά. Βέβαια αν θέτεις λανθασμένη διατύπωση, είναι λογικό να γίνεται εμφανές ότι ο αθεϊσμός προϋποθέτει πίστη στην ανυπαρξία τού Θεού».**

Όμως, είτε πιστεύεις στον Θεό, είτε δεν πιστεύεις, **από τη στιγμή που ΕΠΙΛΕΓΕΙΣ το να μην πιστεύεις**, (εφόσον προτιμάς τη διατύπωση αυτή), **το κάνεις ΧΩΡΙΣ ΣΤΟΙΧΕΙΑ. Παίρνεις θέση χωρίς στοιχεία.** Διαφορετικά θα έλεγες: «δεν ξέρω». Δεν θα έλεγες: «Δεν πιστεύω σε Θεό». Τόσο δύσκολο είναι να πεις: "δεν ξέρω";

Το: "δεν πιστεύω σε Θεό" με την έννοια: "δεν ξέρω αν υπάρχει Θεός", είναι συνεπές και λογικό. **Αν όμως εννοεί: "δεν υπάρχει Θεός", τότε είναι ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ, και ως τέτοια, οφείλει να προσκομίσει στοιχεία.**

Και εδώ, πρέπει να πούμε ότι διατυπώσεις όπως **"Δεν ξέρουμε αν υπάρχει Θεός"**, είναι εξίσου εσφαλμένες. Γιατί ΓΕΝΙΚΕΥΕΙ έτσι ο ομιλών τη ΔΙΚΗ ΤΟΥ άγνοια, σε όλους. Αν κάποιος δεν ξέρει ότι υπάρχει Θεός, είναι πολύ διαφορετικό από το να μην το ξέρουν όλοι. Άρα αυτές οι γενικεύσεις είναι εξίσου παράλογες. Ας πει: **"Δεν ξέρω"**. Διαφορετικά θα πρέπει να μας δικαιολογήσει το **πώς γνωρίζει** ότι κανένας άλλος άνθρωπος δεν το ξέρει. Το αμέσως επόμενο βήμα για έναν αθεϊστή, είναι να προσπαθήσει να αποφύγει την παρουσίαση στοιχείων. Οπότε λέει:

Υπάρχει λοιπόν μια θεμελιώδης αρχή στην λογική, σύμφωνα με την οποία εκείνος που καταφάσκει μια πρόταση (π.χ. «υπάρχει θεός» ή «έχω να φάω και να πιω 40 χρόνια») είναι και εκείνος που πρέπει να την αποδείξει, και όχι το αντίθετο. Δηλαδή, δεν είμαι υποχρεωμένος να αποδείξω γιατί δεν υπάρχει θεός, αλλά ο άλλος είναι υποχρεωμένος να μου αποδείξει ότι υπάρχει. Ο λόγος για την εγκυρότητα της αρχής αυτής είναι προφανής. Εδώ προσπαθεί να αποφύγει την παράθεση στοιχείων, ρίχνοντας το βάρος τής απόδειξης στον πιστό. Όμως του διαφεύγουν σημαντικά ζητήματα. Του διαφεύγει η **ΙΣΤΟΡΙΚΟ-ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ απόδειξης.**

Σε ένα δικαστήριο μετράει και η μαρτυρία έστω και ΕΝΟΣ αυτόπτη μάρτυρα. Ενώ λοιπόν οι πιστοί δίνουν βάση στις **ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων που γνώρισαν τον Θεό προσωπικά, ο άθεος με αντιεπιστημονικό τρόπο, αρνείται αυτές τις μαρτυρίες, και ΔΟΓΜΑΤΙΖΕΙ χωρίς στοιχεία ότι είναι είτε ψευδείς, είτε φανταστικές. Ο άθεος λοιπόν, δεν είναι ότι δεν έχει στοιχεία, (γιατί **οι αυτόπτες μάρτυρες αποτελούν επαρκείς μαρτυρίες**). Είναι ότι ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τις μαρτυρίες. Και τις απορρίπτει ΧΩΡΙΣ το παραμικρό στοιχείο εναντίον των αυτοπτών αυτών μαρτύρων! Έτσι, πάλι το βάρος της απόδειξης πέφτει στον άθεο. Γιατί ο πιστός πιστεύει κατόπιν ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ, δηλαδή έχοντας μαρτυρημένη αιτία πίστης. Ενώ ο άθεος με ποια βάση ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ; Και εδώ είναι το τελευταίο καταφύγιο των αθεϊστών σε μια τέτοια συζήτηση. Εδώ αρχίζουν να μιλούν για δράκους και κοκκίνοσκουφίτσες με... ροζ ελέφαντες!**

Λέει λοιπόν ο αθεϊστής κάτι σαν αυτό:

Δηλαδή ο καθένας θα καταφάσκει με το έτσι θέλω όποια πρόταση του αρέσει, χωρίς να δίνει εξηγήσεις, ας πούμε, «υπάρχουν ιπτάμενοι ρινόκεροι», «υπάρχουν δράκοι», και φυσικά «υπάρχει θεός». Ο μόνος λόγος να αποφύγουμε την σύγχυση αυτή είναι να ζητούμε από όποιον καταφάσκει μια πρόταση να προσκομίζει τις αποδείξεις...

και όχι από τον συνομιλητή του να αποδείξει γιατί δεν υπάρχουν ιπτάμενοι ρινόκεροι, θεός και ούτω κάθε εξής.

Η αθεϊστική αυτή σοφιστεία, αποτελεί κλασική περίπτωση ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΟΣ για **δημιουργία εντυπώσεων**. ΕΠΙΛΕΓΕΙ ο άθεος ως παράδειγμα τους «δράκους» και τους «ιπτάμενους ρινόκερους», επιλέγει **δηλαδή κάτι, που ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ**, για να προδιαθέσει αρνητικά τον ακροατή για το θέμα του Θεού, **για τον οποίον υπάρχουν εκατομμύρια μαρτυρίες ότι υπάρχει**. Αυτό δείχνει μια αν όχι ηθελημένη, έστω υποσυνείδητη χρήση τεχνάσματος, λόγω αδυναμίας να αντιμετωπίσει ο άθεος διαφορετικά τις μαρτυρίες των αυτοπτών μαρτύρων. Αυτό ακριβώς συμβαίνει και με το γνωστό παράδειγμα με τον δράκο. **Επιλέγει κάτι ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ, για να δικαιολογήσει την άρνησή του σε κάτι ΕΠΑΡΚΩΣ ΜΑΡΤΥΡΗΜΕΝΟ.**

Θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε την... κοκκινোসκουφίτσα, έναν ροζ ιπτάμενο ελέφαντα, ή κάτι παρόμοιο μαρτυρημένα ανύπαρκτο, αλλά ας δούμε το παράδειγμα τού δράκου που καλύπτει όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις, παρμένο από κάποιο βιβλίο του Carl Sagan, το οποίο παρουσιάζει την παραπάνω σοφιστεία:

«Ένας δράκος που ανασαίνοντας βγάζει φλόγες, ζει μέσα στο γκαράζ μου.

«Δείξε μου», λέτε. Σας οδηγώ στο γκαράζ μου. Κοιτάτε μέσα και βλέπετε μία σκάλα, άδειους τενεκέδες από μπογιά, ένα παλιό τρίκυκλο αλλά δράκος πουθενά.

«Πού είναι ο δράκος;» ρωτάτε.

«Ω, μα είναι εδώ», απαντώ γνέφοντας αόριστα. **«Ξέχασα να σας αναφέρω ότι αυτός είναι ένας αόρατος δράκος».** Προτείνετε τότε να ρίξουμε αλεύρι στο πάτωμα του γκαράζ για να εντοπίσουμε τα πατήματα του δράκου.

«Ωραία ιδέα», λέω, **«αλλά αυτός ο δράκος πετάει στον αέρα».**

Τότε θα χρησιμοποιήσουμε ανιχνευτή για να συλλάβετε την αόρατη φωτιά.

«Καλή ιδέα», λέω, **«αλλά η αόρατη φωτιά δεν έχει θερμότητα».**

Θα βάψετε με σπρέι το δράκο και θα γίνει ορατός.

«Καλή ιδέα, μόνο που ο δράκος δεν έχει σώμα και δεν θα πιάσει η μπογιά».

Και πάει λέγοντας. Αντικρούω όλες τις φυσικές δοκιμασίες που προτείνετε, με μία ιδιαίτερη εξήγηση για το λόγο που δεν θα λειτουργούσαν. Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα σε έναν αόρατο, ασώματο, ιπτάμενο δράκο που φτύνει φλόγες χωρίς θερμότητα και έναν ολωσδιόλου ανύπαρκτο δράκο; Αυτή την παραπάνω σοφιστεία, θα αναλύσουμε λίγο στη συνέχεια, για να δείξουμε καθαρά τον παραλογισμό τού παραδείγματος αυτού, όταν μιλάμε για Θεό και όχι για δράκο:

Κατ' αρχήν, το αποτυχημένο **αυτό παράδειγμα χρησιμοποιεί ΕΝΑΝ ΔΡΑΚΟ, κάτι δηλαδή ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ**. Αν όμως για παράδειγμα χρησιμοποιούσε κάτι άλλο, το οποίο ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΑ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ, τότε δεν θα ακουγόταν τόσο παράξενο. Αν για παράδειγμα μιλούσε για "έναν εξωγήινο" κανείς δεν θα μπορούσε να σκεφτεί: "φέρτε έναν ψυχίατρο"! Γιατί κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει ότι υπάρχουν εξωγήινοι. Όμως **χρησιμοποιείται ΕΠΙΤΗΔΕΣ ο δράκος, για να προϊδεάσει αρνητικά τον ακροατή ή τον αναγνώστη αυτού τού παραδείγματος, εναντίον τού πιστού!** Ομοίως, ο Θεός ΔΕΝ είναι κάτι ανύπαρκτο εξ ορισμού όπως ο δράκος. Είναι αντιθέτως ένα πρόσωπο που πολλοί έχουν γνωρίσει και μαρτυρήσει γι' Αυτόν. Τον ίδιο ρόλο παίζει και το: **"ανασαίνοντας βγάζει φλόγες"** που αναφέρεται. **Επίτηδες δίνονται αντιφατικά στοιχεία,** για να προκαταλάβουν αρνητικά τον αναγνώστη. Επειδή εξ ορισμού, κάτι που ανασαίνει το κάνει για να ζήσει. Άρα έχουμε ένα πλάσμα με ανάγκες. Όμως οι φλόγες είναι ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ πάλι, κάτι που καίει και καταστρέφει το πλάσμα. Πώς μπορεί λοιπόν ένα πλάσμα να ανασαίνει με φλόγες και να ζει; Άρα **εδώ μας δίνει πονηρά ο άθεος, ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ, ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΕΣ, για να προκαταλάβει αρνητικά τον πιστό,** και τις μεταφέρει αυθαίρετα στο θέμα: "Θεός", λες και ο Θεός είναι πλάσμα!

Ο αμέσως επόμενος ισχυρισμός τού παραδείγματος, είναι εξίσου πονηρός: **"είναι εδώ",** και μάλιστα **"στο γκαράζ"**. Εδώ η λογική παγίδα είναι στο ότι ενώ ο δράκος είναι ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ πεπερασμένος, ο Θεός είναι ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ άπειρος. Γιατί ενώ ο δράκος ως ενδοκοσμικό πλάσμα με ανάγκες είναι "κάπου", ο Θεός δεν είναι κάπου. ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ εξ ορισμού. Άρα δεν μπορεί να γίνεται σύγκριση ενός πεπερασμένου όντος (και μάλιστα εξ' ορισμού μυθικού), με ένα ον εξ' ορισμού άπειρο και πανταχού παρόν. Ενώ λοιπόν για ένα πλάσμα που αναπνέει (σαν τον ανόητο δράκο τού παραδείγματος) θα ήταν πρόβλημα να πει

κάποιος ότι "είναι κάπου" αλλά δεν μπορεί να γίνει αισθητός, για τον Θεό δεν θα ήταν πρόβλημα, γιατί στην πραγματικότητα ΤΑ ΠΑΝΤΑ που υπάρχουν, είναι προϊόν τής ύπαρξής Του. Γίνεται φανερός ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΤΑ τα οποία εμπεριέχονται στην πανταχού παρούσα ύπαρξή Του. Δεν είναι "εδώ" ή "εκεί", αλλά ΠΑΝΤΟΥ. Και δεν γίνεται φανερός από το α ή το β, αλλά ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΤΑ που υπάρχουν, ως πρώτη αιτία τους που είναι.

Και η επόμενη φράση όμως τού αθεϊστικού παραδείγματος, είναι ακόμα πιο πονηρή: **«Ξέχασα να σας αναφέρω ότι αυτός είναι ένας αόρατος δράκος»**. Εδώ η φράση: "ξέχασα να σας αναφέρω", υπονοεί ότι ο υποστηρικτής τού δράκου, είναι **ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ**, γιατί βγάζει από το μυαλό του απλές δικαιολογίες, για να καλύψει αυτό που θέλει να ισχυρισθεί. Και ούτε και αυτό μπορεί να ληφθεί ως παράδειγμα, γιατί σε αντίθεση με τον αντιφατικό δράκο, **οι Χριστιανοί έχουν ΣΑΦΩΣ ΔΙΑΤΥΠΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΑ ΔΟΓΜΑΤΑ** περί Θεού, ώστε κανείς δεν μπορεί να τους κατηγορήσει ότι εκφέρουν απλώς δικαιολογίες.

Ούτε η φράση: **"αόρατος δράκος"** έχει νόημα, γιατί είναι πάλι αντιφατική. Επειδή **οι δράκοι είναι "εξ ορισμού" ορατοί**, όπως απεικονίζονται σε πλήθος μυθικές εικόνες. Αντιθέτως, **ο Θεός είναι εξ ορισμού αόρατος**, επειδή είναι ΕΞΩΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟ ΟΝ, και δεν αποτελείται από χωροχρονικά υλικά όπως τα κτίσματα.

Ομοίως η φράση: **"η αόρατη φωτιά δεν έχει θερμότητα"**, είναι επίσης αντιφατική και χωρίς νόημα, γιατί η φωτιά ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΡΑΤΗ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑ. Διαφορετικά δεν είναι φωτιά, αλλά ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ. Και ένα πλάσμα ενδοσυμπαντικό όπως ο "δράκος" τού χαζού αυτού παραδείγματος που "αναπνέει", δεν υπάρχει τρόπος να μην αλληλεπιδρά με υλικά τού κόσμου μας, άρα πάντα υπάρχει τρόπος να εντοπισθεί αν υπάρχει. Αντιθέτως, ο Θεός όχι μόνο είναι εξωσυμπαντική οντότητα, αλλά **ακόμα και το Άγιο Φως Του, που έρχεται στα Ιεροσόλυμα, το οποίο ΔΕΝ ΚΑΙΕΙ στα πρώτα λεπτά που ανάβει τη λαμπάδα, ΕΙΝΑΙ ΟΡΑΤΟ**. Οι Χριστιανοί λοιπόν, δεν μιλάμε για πράγματα "αόριστα", "αντιφατικά" και "αόρατα" όπως το παράδειγμα τού αντιφατικού δράκου, αλλά για πράγματα **ΣΑΦΩΣ ΔΙΑΤΥΠΩΜΕΝΑ, ΛΟΓΙΚΑ και ΟΡΑΤΑ**. Όταν λέμε: **Στα Ιεροσόλυμα μπορεί κανείς να δει το Άγιο Φως τού αοράτου Θεού, ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥ ΤΟ ΔΕΙΞΟΥΜΕ**. Είμαστε συγκεκριμένοι και συνεπείς σε ό,τι λέμε.

Ακόμα και η τελευταία φράση: **"ο δράκος δεν έχει σώμα"**, είναι πάλι αντιφατική. Γιατί **αφού αναπνέει, και ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΟΥ, (στο γκαράζ), τότε ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ έχει σώμα**. Αντιθέτως, οι Χριστιανοί, βεβαίως λέμε ότι ο Θεός ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΩΜΑ ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ, γιατί δεν περιορίζεται στο χώρο και στο χρόνο, ως εξωσυμπαντική οντότητα. Αντιθέτως λέμε, ότι ΤΑ ΠΑΝΤΑ είναι μέσα σε Αυτόν, εφόσον διαποτίζει τα πάντα.

Από τα παραπάνω, είναι εμφανή τα **λογικά άλματα** που κάνουν οι άθεοι για να συγκρίνουν κάτι εξ ορισμού ανύπαρκτο και αντιφατικό, με κάτι εξ ορισμού λογικό και μαρτυρημένο. Το ίδιο ισχύει με κάθε παράδειγμα που θα μπορούσαν να σκαρφιστούν, για ροζ ιπτάμενους ελέφαντες, κοκκινοσκουφίτσες και πράσινους γαιδάρους που πετάνε. Όλα αυτά είναι επίτηδες επιλεγμένες αντιφατικές επινοήσεις, για να προκαταλάβουν τον συζητητή.

Όμως δεν μας δίνουν το παραμικρό στοιχείο ΓΙΑΤΙ δεν δέχονται τις ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ εκατομμυρίων αυτοπτών μαρτύρων, που μαρτυρούν σε όλη την ιστορία ότι γνώρισαν προσωπικά τον Θεό; Και με ποια λογική απορρίπτουν με βεβαιότητα ότι μια πρώτη αιτία βρίσκεται πίσω από τη θαυμαστή δημιουργία τού Σύμπαντος κόσμου; Μήπως μπορούν να μας δείξουν με στοιχεία, κάποιο τόσο περίπλοκο αντικείμενο όπως ο ανθρώπινος εγκέφαλος (ή ένας υπολογιστής) μέσα στον Χωροχρόνο, που να έχει γίνει μόνο του από το μηδέν; Η λογική μιλάει για μια πρώτη αιτία. Οι άθεοι την αρνούνται, όπως και τις μαρτυρίες των αυτοπτών μαρτύρων. Και μετά μιλούν για λογική!

N.M.